

За да се уклони отъ ада долу.“ (— 24 ст.).

„Господъ съсипва дома на горделивитъ;

А утвърдява предѣла на вдовицата.“ (— 25 ст.).

Въ последния стихъ, вдовицата се взима като символъ на слабъ човѣкъ, който нѣма помощникъ въ живота.

„Користолюбивиятъ смуцава дома си;

А който мрази дароветъ, ще живѣе.“ (— 27 ст.).

Користолюбивъ човѣкъ е този, който желае повече, отколкото му е необходимо. Нѣкой казва, че не желае много; желанията му се простирали дотолкова, да може да живѣе. Та всѣки човѣкъ има толкова. Отъ хиляди години насамъ, откакъ свѣтътъ съществува, на всички хора е дадено толкова, колкото да подържатъ своя животъ, да задоволятъ необходимитъ си нужди. Има хора, които сами казватъ, че не сж доволни отъ това, което имъ е дадено, но искатъ повече.

„Сърцето на праведния преговаря да отговаря;

А устата на нечестивитъ отргиватъ зло.“ (— 28 ст.).

„Праведния преговаря“ — това значи, че той дълго време мисли, изслушва, докато започне да говори. Той не бърза да говори. Добре щѣше да бжде, ако човѣкъ не бързаше, но предварително обмисляше нѣщата и тогава действуваше. Съ бързането си съвременнитъ хора изпадатъ въ положението на онзи дѣдо, който, като дошълъ до единъ трапъ, погледналъ го и си казалъ: Кой ще забикаля сега този трапъ? Колко такива трапове съмъ прескачалъ на младини! Ще се засилия, и ще прескоча този трапъ. Засилилъ се той, и хопъ, въ трапа! Щестлавието заговорило въ този дѣдо и го заставило да прескочи трапа, да се покаже, че може. Обаче, като излѣзълъ отъ трапа, той се поогледалъ наоколо и си казалъ: Каквото е на старини, такова бѣше и на младини! Този старецъ трѣбваше да премѣри силитъ си и тогава да се засилва да прескача трапа. Който не измѣрва силитъ си предварително, и той постъпва като този дѣдо: засили се да прескочи трапа, но тамъ остава. Ще седи тамъ, дано се намѣри нѣкой да му помогне и ще си мисли: Тѣй ли бѣше на младини? Ако не дойде нѣкой да му помогне, ще се помжчи и самъ ще излѣзе. Тогава ще си каже истината: Какъвто съмъ сега, такъвъ бѣхъ и на младини. Действително, ако човѣкъ не работи върху себе си и не се упражнява, и на стари години остава такъвъ, какъвто е билъ на младини. Който работи върху себе си, той може да превърне лошитъ работи въ